

POTŁUMIENIE (6) *sb n*

-enie (5), -enie (1).

o oraz pierwsze e jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg *N* potłumieni(e) (2). ◊ *G* potłumieniã (1). ◊ *D* potłumieniu (2). ◊ *A* potłumieni(e) (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde w objaśnieniu s.v. potłumny*.

Zgniecenie, ściśnięcie, zduszenie; oppressio, suppressio *Mącz* (6) : *Suppressio, Potłumienie/ ządużenie. Mącz* 321c, 321b.

Przen: Pognębiecie, poniżenie, zniszczenie [czego] (4) : *Iezu kthorys ku potłumieniu szaleństwa pyfnych kromia ciebie prawdy szukających/ o owczarni, j o drzwiach podobieństwo powiedział. TarDuch B5v; Ten błąd galfą słowa Ewangelyey świętey Mat. xxviii gdzie tam są rozdzielone perfony [boskie] [...]. Naten błąd odpor iest z pyerwżego potłumienia błędu. SeklKat O4; Ná potłumienie czyfności S. wPiśmie S. zaleconey/ [...] [prawosławni] żadnego do Kápłánstwą nieprzypużczą/ [...] ktoryby żony niemiał: ták iśz żadnego Popu vnich bez żony nie naydziefz. SkarJedn 347.*

W przeciwstawieniu: »zbudowanie ... potłumienie« (1): *zachowywać gotowifmy Concilia wśelákie Chrześciánfkie/ á zwłafzczá powfzechne/ ktore [...] wedle słowá Bożego Dekretá fwe czynią/ ku zbudowánium kościoła Bożego/ á nie ku potłumieniu prawdy WujJudConf 157v.*

Synonimy: ściśnienie, zgniecenie.

Cf **POTŁUMIĆ**